Prima instanţă: Judecătoria Ungheni (judecător Dumitru Racoviță)
Dosarul nr.2ri-77/25 (nr. 2-24143571-03-2ri-14052025)

CURTEA DE APEL NORD
Colegiul Civil şi de contencios administrativ
D E C I Z I E

09 septembrie 2025 mun. Bălţi

Instanţa compusă din:
Preşedintele completului Radu Holban
Judecătorii: Svetlana Ghercavii, Cristina Prisacari

examinând, fără citarea părţilor, recursul declarat de SRL „Euro Yarns" reprezentat de avocatul Sorocean Andrian împotriva încheierii Judecătoriei Ungheni din 9 aprilie 2025, emisă la contestația înaintată de contestația înaintată de SRL „Euro Yarns" împotriva creanței SRL „Acvila" admise în tabelul definitiv al creanțelor în cauza de insolvabilitate inițiată la cererea introductivă a debitorului SA „Covoare-Ungheni", privind intentarea procesului de insolvabilitate față de sine,-

a c o n s t a t a t:

La 12 decembrie 2024, SRL „Euro Yarns" a înaintat contestație împotriva creanței SRL „Acvila" admise în tabelul definitiv al creanțelor, prin care a solicitat admiterea contestației; respingerea cererii de validare a creanțelor înaintată de SRL „Acvila" și a rectifica tabelul definitiv al creanțelor cu excluderea acestora.

În motivarea acesteia, în esență, a menționat că creanța pretinsă de SRL „Acvila" reiese, conform susținerilor sale, din neplata dividendelor pentru anul 2010- 2011 reieșind din calitatea de acționar al debitorului și este susținută doar prin prezentarea copiei contractului și a unui act de verificare.

Creditorul nu a prezentat acte contabile primare, documente bancare care să ateste transferul dreptului de proprietate și predarea bunurilor către debitor sau alte documente confirmative ale creanței. Conform prevederilor art. 141 alin. (3) din lege, este obligatoriu să se anexeze documente justificative care confirmă existența și valoarea creanței.

Prin decizia nr. 2ri-319/2024 a Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2024, instanța a stabilit că: prin urmare, deoarece extrasele din contul contabil prezentate de recurentă (actele de verificare) nu constituie documente primare, ci reflectă doar datele din evidența contabilă a recurentei, colegiul atestă că aceste extrase/acte nu se încadrează în categoria documentelor prevăzute de art. 20 alin. (2) lit. a) din Legea insolvabilității și nu pot fi reținute ca fiind documente ce adeveresc obligațiile debitorului față de creditor, mărimea datoriilor la aceste obligații și scadență obligațiilor.

Dividendele pentru anii 2010-2011 reprezintă drepturi care, dacă nu au fost solicitate în termen, sunt supuse prescripției extinctive. Creditorul nu a justificat întreruperea sau suspendarea termenului de prescripție, ceea ce înseamnă că dreptul său de a solicita dividendele este expirat și, prin urmare, inadmisibil în tabelul creanțelor.

Distribuirea dividendelor de către SA „Covoare-Ungheni” s-a realizat cu încălcarea prevederilor Legii privind societățile pe acțiuni, care interzice plata dividendelor dacă: valoarea activelor nete ale societății este mai mică decât capitalul său social sau devine mai mică în urma plății dividendelor; plata dividendelor ar putea conduce societatea în stare de insolvabilitate.

Aceste interdicții sunt instituite pentru protejarea intereselor creditorilor și pentru menținerea viabilității financiare a societății. În acest caz, creditorul nu a dovedit că distribuirea dividendelor a respectat aceste cerințe legale.

Astfel, creanța nu îndeplinește cerințele de certitudine, lichiditate și exigibilitate, fiind inadmisibilă în tabelul definitiv. Această omisiune este contrară obligației stabilite la art. 141 alin. (3) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, care prevede că la cerere se anexează documentele justificative din care izvorăsc creanțele.

La fel, între SRL „Acvila” (creditorul) și SA „Covoare-Ungheni” (debitorul) există o relație de afiliere care este fundamentată potrivit circumstanțelor ce urmează.

În componența asociaților și a organului de conducere al creditorului figurează Sergy Zhelyev, acționarul debitorului, care este strâns legal de Nicolas Nicula care este administratorul debitorului. Nicolas Nicula exercită controlul efectiv asupra SA „Covoare-Ungheni” prin deținerile directe de participațiuni și funcția sa de conducere în cadrul grupului de companii „Acvila”. Această situație îndeplinește criteriile stabilite de legislație pentru afiliere.

Debitorul este o parte integrantă a Uniunii de Întreprinderi „Acvila Grup”, organizație care administrează interesele comerciale ale companiilor din grup. Informațiile din registrul persoanelor juridice confirmă calitatea SA „Covoare-Ungheni” de membru al grupului „Acvila”, iar marca de producție „Acvila” este deținută de această uniune.

La fel, website-ul oficial al grupului (www.acvila.md) listează Nicolas Nicula ca președinte al grupului, consolidând astfel controlul efectiv exercitat de acesta asupra debitorului.

Sergy Zhelyev, acționarul debitorului, și Nicolas Nicula, administratorul debitorului, sunt beneficiari efectivi comuni ai grupului „Acvila”. Această legătură demonstrează existența unui control coordonat asupra entităților implicate, indicând afilierea dintre creditor și debitor.

Afilierea dintre creditor și debitor ridică serioase îndoieli cu privire la obiectivitatea și certitudinea creanței declarate de SRL „Acvila”. Într-o astfel de situație, includerea creanței creditorului în categoria creditorilor garantați contravine principiilor de imparțialitate și transparență, afectând în mod direct ordinea de prioritate a creanțelor în cadrul procedurii de insolvabilitate.

Deci, creanța ar trebui reîncadrată în categoria de rang inferior (VI), conform legislației sau respinsă complet pentru lipsa certitudinii, lichidității și exigibilității.

În practică, afilierea dintre creditor și debitor impune o analiză riguroasă a documentelor justificative prezentate de creditor. Orice document emis în cadrul unor relații de afiliere trebuie verificat cu atenție pentru a exclude posibilitatea manipulării sau denaturării situației financiare. În cazul de față, creditorul a prezentat documente insuficiente pentru a susține existența și cuantumul creanței. Mai mult, implicarea directă a persoanelor afiliate în procesul de creare și gestionare a obligațiilor financiare ridică suspiciuni rezonabile cu privire la legitimitatea acestora.

În cazul de față, creditorul a prezentat documente insuficiente pentru a susține existența și cuantumul creanței. Mai mult, implicarea directă a persoanelor afiliate în procesul de creare și gestionare a obligațiilor financiare ridică suspiciuni rezonabile cu privire la legitimitatea acestora.

Consideră că corectitudinea creanței urmează fi stabilită într-un proces separat, fapt ce obligă instanța de a admite contestația și de a radia creanțele admise de administratorul insolvabilității în tabelul definitiv al debitorului.

În drept, a făcut referire la art. 203 din Codul civil, art. 141 alin. (3), 144 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

Poziţia instanţei:

Prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 9 aprilie 2025 s-a respins ca fiind neîntemeiată contestația înaintată de SRL „Euro Yarns" în privința creanțelor creditorului SRL „Acvila" admise în tabelul definitiv al creanțelor în cauza de insolvabilitate inițiată la cererea introductivă a debitorului SA „Covoare-Ungheni", privind intentarea procesului de insolvabilitate față de sine.

S-au validat creanțele creditorului SRL „Acvila" față de patrimoniul debitorului SA „Covoare-Ungheni" admise de administratorul insolvabilității, și anume creanțele chirografare de rangul V în mărime de 2 853 749,47 lei.

A fost rectificat tabelul definitiv al creanţelor în privința patrimoniului debitorului insolvabil SA „Covoare-Ungheni" conform prezentei încheieri după rămânerea ei irevocabile.

S-a admis cu statut provizoriu la masa credală creanțele chirografare de rangul V ale creditorului SRL „Acvila" față de patrimoniul debitorului SA „Covoare-Ungheni", admise de administratorul insolvabilității, în mărime de 2 853 749,47 lei, cu dreptul de a participa şi de a vota la adunarea creditorilor, de a înainta şi a retrage candidatura administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, dar fără dreptul de a participa la distribuirile de sume şi de a se realiza împotriva debitorului sau a membrilor ori asociaţilor acestuia.

Solicitarea recurentului:

La 29 aprilie 2025 SRL „Euro Yarns" reprezentat de avocatul Sorocean Andrian a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Ungheni din 9 aprilie 2025, solicitând casarea încheierii contestate.

Potrivit art. 8 alin. (2) Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, încheierile instanţei de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile de la data comunicării şi numai în cazurile expres prevăzute de prezenta lege.

Instanța de recurs reține că încheierea contestată a fost emisă la 9 aprilie 2025, fiind expediată reprezentantului recurentului la 11 aprilie 2025 în poșta electronică. Recursul a fost declarat la 29 aprilie 20255, ultima zi fiind 26 aprilie 2025 (zi de sâmbătă nelucrătoare).

În context este de menționat că potrivit art. 112 alin. (2) CPC, dacă ultima zi a termenului este nelucrătoare, acesta expiră în următoarea zi lucrătoare.

Totodată, potrivit art. 111 alin. (1) lit. e) CPC, în Republica Moldova zile de sărbătoare nelucrătoare ziua de luni la o săptămînă după Paşte (Paştele Blajinilor). În anul 2025 ziua de Paște conform calendarului bisericesc a fost data de 20 aprilie 2025, iar ziua de luni după Paște a fost data de 28 aprilie 2025.

Prin urmare, recursul depus la 29 aprilie 2025 este declarat în termenul legal, prevăzut de art. 8 Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012.

Argumentele părţilor:

În motivarea recursului recurentul invocă că, Contestaţia a fost fundamentată pe lipsa actelor justificative primare care să confirme existenţa unei datorii certe, lichide şi exigibile. Creanţa pretinsă de SRL „Acvila" derivă din neplata dividendelor aferente anilor 2010-2011, reieşind din calitate de acţionare a Debitorului şi este susţinută doar prin prezentarea copiei contractului şi a unui act de verificare.

Creditorul nu a prezentat acte contabile primare, documente bancare care să ateste reţinerea dreptului de obţinere a dividendelor ia înstrăinarea acţiunilor sau alte documente confirmative ale creanţei. Conform art. 141 alin. (3) din Lege, este obligatoriu să se anexeze documentele justificative care confirmă existenţa şi valoarea creanţei.

Actul de verificare a decontărilor reciproce, pe care se bazează exclusiv admiterea creanţei, nu este un document primar şi este semnat de persoane care nu reprezintă legal nici SA „Covoare-Ungheni", nici SRL „Acvila". Mai mult, susține că, nu au fost prezentate documentele care stau la baza înregistrărilor contabile evidenţiate în acel act, fapt ce compromite integral caracterul probator al pretinsei creanţe.

Actul de verificare a decontărilor reciproce, pe care se bazează exclusiv admiterea creanţei, nu este un document primar şi este semnat de persoane care nu reprezintă legal nici SA „Covoare-Ungheni", nici SRL „Acvila". Acest act nu a fost semnat de persoane autorizate, nu indică împuternicirile legale ale semnatarilor şi nu este însoţit de niciun înscris primar - situaţii financiare, declaraţii privind veniturile, dovada reţinerii impozitelor aferente plăţii dividendelor sau dovezi bancare care să confirme realitatea tranzacţiei şi transferul dreptului de proprietate. Mai mult, nu au fost prezentate documentele care stau la

baza înregistrărilor contabile evidenţiate în acel act, fapt ce compromite integral caracterul probator al pretinsei creanţe.

Susține că, în perioada apariţiei obligaţiei pretinse de plată a dividendelor, administrator al SA „Covoare-Ungheni” a fost domnul Casian Igor, iar la data semnării actului de verificare reciprocă figura în funcţie domnul Niculas Nicula, conform istoricului eliberat la data de 30 decembrie 2024 de către ASP, anexat la materialele dosarului.

Invocă că, instanţa nu a combătut argumentul esenţial privind interdicţia legală de distribuire a dividendelor în baza art. 46 alin. (5) din Legea nr. 1134/1997 privind societăţile pe acţiuni, potrivit căruia „valoarea activelor nete nu poate fi mai mica decât capitalul social la data adoptării hotărârii de distribuire”.

Recurentul susține că, în anii 2010-2011, conform situaţiilor financiare existente, SA „Covoare-Ungheni” se afla într-o stare financiară care interzicea legal plata dividendelor, astfel că orice creanţă derivată din această decizie este lovită de nulitate absolută.

De asemenea, instanţa a reţinut greşit că prin scrisoarea nr. 01/171 din 13.07.2022, pretinsă a fi emisă de SA „Covoare-Ungheni”, s-ar fi recunoscut datoria şi astfel s-ar fi întrerupt termenul de prescripţie. Această interpretare este eronată, deoarece: scrisoarea nu a fost prezentată în original, ci doar ca copie, fără confirmare a autenticităţii; a fost depusă la dosar doar ulterior depunerii contestaţiei de către SRL „Euro Yarns”; datarea acesteia în anul 2022 este mult ulterioară expirării termenului general de prescripţie de 3 ani, care, pentru dividendele aferente anului 2010, expira la 28.05.2014, iar pentru cele aferente anului 2011, expira la 02.06.2015.

Prin urmare, datoria era prescrisă la momentul invocării, iar scrisoarea tardivă nu poate avea efect de întrerupere retroactivă a termenului de prescripţie.

Susține că, instanţa a înlăturat cu superficialitate argumentul privind afilierea directă dintre creditor şi debitor, deşi este documentată participarea aceloraşi persoane (Nicula, Zhelyev) în ambele entităţi. Această afiliere impune o rigoare mai strictă asupra probatoriului, deoarece riscă să creeze datorii fictive care oferă vot majoritar în adunările creditorilor şi influenţează procesul de desemnare a administratorului. în speţă, afilierea nu a fost contestată factual, ci doar minimalizată juridic, fără o analiză efectivă a controlului comun.

Odată ce creanţa a fost contestată, creditorului îi revine obligaţia legală să prezinte documente care justifică fiecare componentă a sumei pretinse, conform art. 141 alin. (3) şi art. 144 alin. (6) din Legea insolvabilităţii. Or, instanţa a transferat sarcina probei către contestatar, pretinzând că acesta nu a adus dovezi contrare.

Simpla existenţă a unor acte contabile secundare (acte de verificare) nu poate substitui lipsa documentelor juridice primare din care izvorăsc obligaţiile. Instanţa a considerat că simpla includere a creanţei în evidenţa contabilă a debitorului ar fi suficientă pentru a proba existenţa acesteia. Această concluzie este contrară art. 141 alin. (3) din Legea insolvabilităţii şi art. 118 CPC, care impun prezentarea unor documente concludente şi a actelor justificative primare din care rezultă cu certitudine raportul obligaţional.

Nu s-a prezentat nicio altă dovadă privind amânarea plăţii dividendelor din anul 2011-2012 sau întreprinderea unor acţiuni de recunoaştere în perioada de scurgere a termenului de prescripţie calculat de la data adoptării hotărârilor adunării acţionarilor a debitorului insolvabil. în lipsa confirmării certe de apariţie a obligaţiei de distribuire şi plată a dividendelor şi a unui act juridic de stingere parţială a acestora, nu se poate reţine valabilitatea unei creanţe certe şi lichide.

Din toate aceste considerente, rezultă că instanţa de fond a validat o creanţă nesusţinută de probe adecvate, a aplicat greşit normele privind sarcina probei şi a omis complet să analizeze lipsa documentelor primare, limitându-se la o analiză superficială şi formală. Toate aceste omisiuni ale instanţei de fond compromit valabilitatea soluţiei de admitere a creanţei SRL „Acvila” în tabelul definitiv.

Menționează că, în speţă, administratorul procedurii de insolvabilitate avea obligaţia legală să justifice în mod clar şi complet includerea creanţelor în tabelul definitiv. Potrivit art. 141 alin. (3) din Legea insolvabilităţii, această obligaţie presupune prezentarea documentelor din care izvorăsc creanţele, în vederea verificării certitudinii, lichidităţii şi exigibilităţii acestora.

Consideră că, în mod eronat, instanţa a concluzionat că declaraţiile administratorului ar fi suficiente şi că revine contestatarului sarcina de a combate aceste declaraţii prin probe. Această abordare este profund greşită şi contravine normelor Codului de procedură civilă (art. 118 şi 130 CPC), precum şi dispoziţiilor Legii insolvabilităţii, care impun creditorului a cărui creanţă este contestată, precum şi administratorului, obligaţia de a prezenta dovezi concludente şi documente justificative.

Această apreciere arbitrară a probelor este agravată de inacţiunea administratorului de insolvabilitate, care nu şi-a îndeplinit atribuţiile legale de a examina şi verifica temeinicia şi legalitatea creanţelor înscrise în tabel. Aceasta implică o lipsă de transparenţă în gestionarea masei debitoare, care afectează în mod direct interesele creditorilor legitimi şi echitatea procedurii. Omisiunea administratorului de a solicita şi verifica acte primare a favorizat admiterea unei creanţe neprobate şi contestate, ceea ce contravine principiilor fundamentale ale procedurii de insolvabilitate şi impune radierea acestei creanţe din tabelul definitiv.

La 16 iunie 2025 reprezentantul SRL „Acvila” avocatul Ceban Alina a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului cu menținerea încheierii contestate.

Invocă că recurentul reiterează critici deja examinate în fond. Cererea de recurs nu întruneşte cerinţele de conţinut şi fundamentare legală

Recursul formulat de SRL „Euro Yarns” împotriva încheierii Judecătoriei Ungheni din 09 aprilie 2025 se limitează la o reluare integrală, nemodificată şi nesusţinută juridic a apărărilor deja formulate în contestaţia examinată în fond. Pe tot parcursul cererii de recurs nu se identifică niciun argument concret privind vreo greşită interpretare a normei juridice; vreo omisiune esenţială a instanţei de fond; vreo contradicţie între hotărârea atacată şi practica judiciară relevantă.

În fapt, toate susţinerile recurentului (lipsa actelor justificative, pretinsa prescripţie, afilierea, pasivitatea administratorului) au fost pe larg analizate şi respinse în mod motivat şi detaliat de instanţa de fond, care a apreciat corect legalitatea creanţei admise în tabelul definitiv.

În plus, cererea de recurs nu corespunde cerinţelor minime de structură şi motivare stabilite de art. 437 alin. (1) lit. f) CPC, întrucât nu conţine indicarea expresă a temeiului legal de recurs şi nici nu dezvoltă în mod argumentat în ce constă temeinicia recursului. Nu se formulează niciun capăt de critică asupra legalităţii motivării încheierii contestate, niciun element de contradicţie logică, de eronată aplicare a textelor legale sau de afectare a vreunui drept procesual esenţial.

Având în vedere toate cele expuse, susține că recurenta nu a utilizat recursul ca un instrument de contestare a legalităţii încheierii, ci ca un simplu duplicat formal al poziţiei procesuale din etapa fondului.

În aceste condiţii, cererea nu are conţinut juridic propriu, nu identifică vreo eroare care să vizeze valabilitatea încheierii, nu îndeplineşte exigenţele privind cuprinsul şi temeiurile impuse de Codul de procedură civilă.

În concluzie, menționează că cererea de recurs formulată nu întruneşte cerinţele legale de admisibilitate şi examinabilitate şi urmează a fi respinsă ca vădit nefondată ori, după caz, restituită de instanţa de recurs ca inadmisibilă.

Potrivit dispoziţiilor art. 144 alin. (5) din Legea nr. 149/2012 privind insolvabilitatea, în cazul în care contestaţia asupra unei creanţe este pendinte, instanţa este în drept să declare creanţa respectivă ca fiind admisă cu titlu provizoriu, conferindu-i creditorului dreptul de a participa la procedură, fără a i se permite realizarea drepturilor patrimoniale până la judecarea definitivă a contestaţiei.

La caz, instanţa de fond a reţinut, în mod legal şi justificat că, creanţa creditorului SRL „Acvila” a fost susţinută prin documente relevante şi suficiente (procese-verbale A.G.A., act de verificare, evidenţe contabile, recunoaştere expresă din partea debitorului), contestatarul nu a probat în mod convingător niciun element esenţial care să răstoarne temeinicia creanţei. Condiţiile legale pentru validare integrală au fost întrunite în substanţă, iar contestaţia s-a dovedit a fi lipsită de fundament juridic sau probator.

Totuşi, printr-un exces de prudenţă procedurală instanţa a optat pentru validarea provizorie a creanţei, conferindu-i titularului dreptul de a participa la adunările creditorilor, a vota în privinţa planului de restructurare, a influenţa desemnarea administratorului, dar fără a beneficia de distribuirea sumei din masa debitoare, până la soluţionarea definitivă a eventualelor căi de atac.

În concluzie, dispoziţia instanţei de fond privind admiterea cu titlu provizoriu a creanţei în masa credală este perfect conformă cu prevederile art. 144 alin. (5) din Legea insolvabilităţii şi nu poate constitui în sine, motiv de casare sau anulare.

Susține că din cele expuse rezultă că cererea de recurs formulată de SRL „Euro Yarns” împotriva încheierii din 09 aprilie 2025 a Judecătoriei Ungheni este vădit nefondată şi inadmisibilă. Recurentul nu a demonstrat existenţa vreunei erori esenţiale de drept sau de procedură în actul atacat, ci a reiterat formal motivele contestate şi deja examinate în fond, fără a se conforma cerinţelor de conţinut şi fundamentare prevăzute de Codul de procedură civilă.

Instanţa de fond a analizat complet, corect şi detaliat atât documentele prezentate de creditor, cât şi obiecţiile formulate de contestatar. Creanţa a fost

justificată cu acte conforme legii, recunoscută de debitor şi reflectată în contabilitate, iar măsura validării provizorii a fost pe deplin conformă cu prevederile legale aplicabile.

În aceste condiţii, consideră că, menţinerea încheierii contestate este singura soluţie legală şi echitabilă care poate fi pronunţată în prezenta cauză.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul consideră recursul pasibil de respingere, din următoarele considerente.

Potrivit art.1 alin.(4) al Legii insolvabilităţii nr.149 din 29.06.2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art.426 alin.(3) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

Conform art.427 lit.(a) CPC, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

Reieşind din prevederile art.2 din Legea insolvabilităţii nr.149 din 29 iunie 2012, se atestă următoarele noţiuni după cum urmează:

creditorul - persoană fizică sau persoană juridică deţinător al unui drept de creanţă asupra patrimoniului debitorului, care poate face dovada creanţei sale faţă de acest patrimoniu în condiţiile prezentei legi;

creditori chirografari - clasă de creditori ale căror creanţe faţă de debitor au apărut înainte de intentarea procesului de insolvabilitate şi nu sânt asigurate prin garanţii reale.

Potrivit art.42 din Legea insolvabilităţii nr.149 din 29.06.2012, (1) creditor chirografar este creditorul negarantat care, la momentul intentării procesului de insolvabilitate, are o creanţă patrimonială faţă de debitor. (2) Creanţa patrimonială a creditorului chirografar se consideră născută până la momentul intentării procesului de insolvabilitate în cazul în care raporturile pe care se bazează au apărut până la acest moment.

În acord cu art.66 alin. (1) lit.c) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012, administratorul şi lichidatorul au următoarele atribuţii principale: c)

notificarea creditorilor, verificarea creanţelor şi, după caz, formularea de obiecţii referitor la ele, întocmirea tabelelor de creanţe.

Corespunzător art.76 din Legea insolvabilităţii nr.149 din 29.06.2012, înaintarea creanţelor de către creditori are loc în strictă conformitate cu reglementările privind procedura de insolvabilitate.

Art.140 alin.(1) din Legea insolvabilităţii nr.149 din 29.06.2012, prevede că, dacă are o creanţă faţă de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanţa, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanţelor adresată instanţei de judecată care examinează cauza de insolvabilitate a debitorului.

Prin prisma art.141 alin. (1) al Legii insolvabilităţii nr.149 din 29.06.2012, cererea de admitere a creanţelor are acelaşi regim juridic ca şi cererea de chemare în judecată, cu excepţiile stabilite la art.19.

La rândul său, Colegiul civil relevă că, contestaţia împotriva tabelului definitiv al creanţelor reprezintă o modalitate de apărare judiciară a creditorului în cadrul procedurii colective de satisfacere a creanţelor din contul patrimoniului debitorului. Contestaţia împotriva creanţelor admise sau neadmise în tabel reprezintă o cale prealabilă de soluţionare a litigiului apărut în privinţa creanţei creditorilor faţă de debitorul insolvabil, care, în caz de nesoluţionare, acordă creditorului dreptul de a apela la procedura generală de apărare judiciară a drepturilor încălcate prin înaintarea unei acţiuni în procedura judiciară. Examinarea contestaţiilor nu urmează a fi confundată cu examinarea unui litigiu într-un proces civil contencios în care să fie posibilă verificarea valabilităţii actului juridic.

Materialele cauzei atestă că, prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 15 octombrie 2024, s-a intentat procesul de insolvabilitate în privinţa debitorului SA „Covoare-Ungheni”, iar în calitate de administrator al insolvabilităţii a fost desemnat administratorul autorizat Igor Bulgaru. Totodată, a fost stabilit termenul de înaintare a creanţelor - 22 noiembrie 2024, cu excepţia obligaţiilor fiscale al căror termen este de 90 de zile calendaristice de la data intrării în procedură si fixată şedinţa de validare a creanţelor pentru 18 decembrie 2024, ora 10:30 (f.d.101).

La 18 noiembrie 2024, SRL „Acvila” a înaintat cerere de validare a creanțelor, prin care a solicitat admiterea creanței sale față de patrimoniul debitorului SA „Covoare-Ungheni” în sumă de 2 853 749,47 lei (f.d.105-106).

În susținerea creanțelor înaintate spre validare, SRL „Acvila” a prezentat dovada că este acționar al debitorului SA „Covoare-Ungheni”; procesele-verbale ale adunării generale a acționarilor debitorului SA „Covoare-Ungheni” nr. 23 din 28 mai 2011 și nr. 24 din 02 iunie 2012, precum și actul de verificare între SA „Covoare-Ungheni” și SRL „Acvila” pentru perioada 01 ianuarie 2010 – 06 noiembrie 2024.

Din actele respective rezultă că, debitorul SA „Covoare-Ungheni”, la situația din 06 noiembrie 2024, avea o datorie față de SRL „Acvila” în mărime de 2.853.749,76 lei, care a apărut până la intentarea procesului de insolvabilitate în privința SA „Covoare-Ungheni”.

La 09 decembrie 2024, administratorul insolvabilității al debitorului SA „Covoare-Ungheni”, administratorul autorizat Igor Bulgaru, a prezentat instanței de insolvabilitate tabelul definitiv al creanțelor împotriva patrimoniul debitorului, potrivit căruia a fost admisă integral creanța creditorului SRL „Acvila” în mărime de 2.853.749,47 lei în calitate de creanță chirografară de rangul V.

Potrivit celor invocate de administratorul insolvabilității și necombătute prin nicio probă de către reprezentantul contestatarului, creanțele pretinse de către SRL „Acvila” au fost identificate în evidența contabilă a SA „Covoare-Ungheni” și derivă, inclusiv, din actele prezentate de către creditorul a cărui creanță se contestă.

Instanța de insolvabilitate, în asemenea circumstanțe, constată că SRL „Acvila” deține față de patrimoniul debitorului SA „Covoare-Ungheni” o creanța certă, lichidă și exigibilă în sumă de 2.853.749,47 lei și aceasta corect a fost admisă de către administratorul insolvabilității în tabelul definitiv al creanțelor la categoria creanțelor chirografare de rangul V. Aici este de menționat că, deși potrivit actelor prezentate, SRL „Acvila” deține o creanță față de SA „Covoare-Ungheni” în mărime de 2.853.749,76 lei, creditorul respectiv a pretins spre validare suma de 2.853.749,47 lei. Astfel, administratorul insolvabilității a admis creanța în limita revendicărilor înaintate.

Drept urmare, creanţele pretinse de către SRL „Acvila”, care derivă, inclusiv, din actele prezentate de către creditorul a cărui creanţă se contestă, au fost identificate în evidenţa contabilă a SA „Covoare-Ungheni”.

Potrivit art. 142 alin.(1), (2), (4), (5), (8), (9) din Legea insolvabilităţii nr.149 din 29.06.2012, (1) creanţele se supun procedurii de verificare, prevăzută de prezenta lege, de către administratorul provizoriu sau administratorul insolvabilităţii, sau de lichidator, cu excepţia creanţelor constatate prin titluri

executorii. (2) Nu se supun procedurii de verificare creanţele bugetare rezultând dintr-un document executoriu. (4) Administratorul insolvabilităţii/lichidatorul procedează de îndată la verificarea fiecărei cereri de admitere înregistrate la instanţa de insolvabilitate şi a documentelor depuse şi efectuează o cercetare amănunţită pentru a stabili dacă creanţa nu este contestată sau în litigiu, care este valoarea exactă conform actelor din care rezultă creanţa şi prioritatea fiecărei creanţe. (5) În vederea îndeplinirii atribuţiei prevăzute la alin. (4), administratorul insolvabilităţii/lichidatorul va putea solicita reprezentantului debitorului explicaţii, informaţii şi documente suplimentare, după caz. (8) Creanţele constând în obligaţii care nu au fost calculate în valoare monetară sau a căror valoare este supusă modificării vor fi calculate de către administrator/lichidator şi înscrise în tabelul de creanţe cu valoarea nominală pe care o aveau la data deschiderii procedurii. Instanţa de insolvabilitate va decide asupra oricărei contestaţii împotriva calculului făcut de administrator/lichidator pentru astfel de creanţe. (9) Creanţele exprimate în valută străină se înregistrează în unităţile valutare care le identifică şi la valoarea lor în lei, la cursul oficial al leului moldovenesc valabil existent la data deschiderii procedurii.

În conformitate cu art.143 alin.(6), (8) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012, (6) o creanţă acceptată şi inclusă de administratorul insolvabilităţii/ lichidator în tabelul definitiv al creanţelor se consideră validată dacă, cu cel puţin 3 zile lucrătoare înainte de şedinţa de validare, nu a fost contestată de debitor sau de un creditor ori dacă contestaţia ridicată a fost înlăturată. Contestaţia debitorului nu se opune validării creanţei. (8) Consemnarea judecătorului în tabelul definitiv consolidat al creanţelor are efectul unei hotărâri judecătoreşti definitive şi irevocabile pentru toate creanţele validate, conform valorii şi rangului lor, precum şi pentru debitor, administrator/lichidator şi pentru toţi creditorii chirografari şi creditorii garantaţi. După validarea creanţelor din tabelul definitiv, numai titularii creanţelor consemnate în tabel pot să participe la votul planului de restructurare sau la orice repartiţie de sume, în caz de faliment etc.

Conform art. 144 alin. (1) - (6) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012, (1) debitorul şi creditorii pot să formuleze contestaţii cu privire la creanţele şi la drepturile de preferinţă neadmise sau trecute integral sau parţial de administratorul insolvabilităţii/lichidator în tabelul definitiv. (2) Contestaţiile se depun la instanţa de insolvabilitate în termenul prevăzut la art.143 alin.(6). Contestaţiile înaintate după acest termen se declară tardive şi se restituie fără a fi

examinate. (3) Instanţa de insolvabilitate soluţionează contestaţiile în şedinţă de validare sau în cadrul unei alte şedinţe speciale, cu citarea contestatorului, a creditorului care deţine creanţa contestată, dacă acesta nu este chiar contestatorul, a administratorului insolvabilităţii/lichidatorului şi a oricărei alte părţi interesate, după caz. (4) Dacă la examinarea contestaţiei se constată existenţa unui litigiu de drept, instanţa de insolvabilitate admite contestaţia printr-o încheiere motivată, care poate fi atacată cu recurs de către creditorul a cărui creanţă nu a fost validată. În acest caz, creanţa se radiază din tabel, iar creditorul a cărui creanţă nu a fost validată este în drept să intenteze proces separat de confirmare a creanţei sau de preluare a procesului pendinte. Creanţele faţă de care au fost admise contestaţiile se iau în calcul la elaborarea planului de distribuire intermediară prin rezervarea lor din masa debitoare, în condiţiile stabilite la art. 152. (5) Până la judecarea irevocabilă a contestaţiei, instanţa de insolvabilitate va putea declara, prin încheiere motivată, creanţa ca fiind admisă parţial sau integral cu statut provizoriu la masa credală, cu dreptul de a participa şi de a vota la adunarea creditorilor, de a înainta şi a retrage candidatura administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, dar fără dreptul de a participa la distribuirile de sume şi de a se realiza împotriva debitorului sau a membrilor ori asociaţilor acestuia. Admiterea ulterioară a contestaţiei şi/sau radierea creanţei trecute în tabel cu titlu provizoriu nu pot servi temei legal pentru anularea hotărârilor adoptate de adunarea creditorilor cu participarea acesteia sau pentru revocarea candidaturii administratorului insolvabilităţii/lichidatorului. (6) Dacă o creanţă este contestată de unul dintre creditori, creditorul a cărui creanţă se contestă poate aduce dovezi şi îşi poate exercita alte drepturi pentru a contracara contestaţiile. Dacă creanţa este întemeiată pe un titlu executoriu sau pe o hotărâre judecătorească, sau pe o hotărâre arbitrală definitivă, sarcina probei contrare aparţine contestatarilor.

Aderent alin. (9) al aceluiaşi articol relevă că, instanţa de insolvabilitate soluţionează contestaţia prin încheiere care poate fi contestată cu recurs. Încheierea irevocabilă prin care contestaţia este admisă sau respinsă cu validarea creanţei este executorie pentru administratorul insolvabilităţii/lichidator şi pentru toţi creditorii. Încheierea constituie temei pentru rectificarea tabelului definitiv al creanţelor sau a tabelului definitiv consolidat fără a se convoca şedinţă specială de validare.

În atare împrejurări, Colegiul civil atestă că, SRL „Acvila” deține față de patrimoniul debitorului SA „Covoare-Ungheni” o creanța certă, lichidă și exigibilă

în sumă de 2 853 749,47 lei și aceasta corect a fost admisă de către administratorul insolvabilității în tabelul definitiv al creanțelor la categoria creanțelor garantate.

Or, art. 43 alin.(2) pct. 6) al Legii insolvabilităţii nr.149 din 29.06.2012 învederează că, creanţele chirografare de rang inferior sunt: a) dobânda la creanţele creditorilor chirografari calculată după intentarea procesului; b) amenzile, penalităţile şi alte sancţiuni pentru neexecutarea obligaţiilor; c) creanţele din prestaţiile gratuite ale debitorului; d) creanţele rezultate din împrumuturile unui asociat, acţionar sau membru al debitorului ori ale persoanelor afiliate; e) creanţele salariale ale persoanelor indicate la art.247.

Prin prisma acestor prevederi, analizând înscrisurile prezentate de SRL „Acvila” în susţinerea cererii de validare înaintate, instanţa de insolvabilitate corect a reţinut că dobânda pretinsă este una contractuală care a fost calculată până la intentarea procesului de insolvabilitate în privinţa debitorului SA „Covoare-Ungheni” şi nu este una de întârziere, respectiv administratorul insolvabilităţii corect a admis-o ca creanță chirografară de rangul V.

Referitor la afilierea invocată de partea recurentă, Colegiul civil reliefează că, potrivit art. 203 alin.(1), (3) Cod civil în coroborare cu art.226^{17} alin. (1) pct. 1) Cod fiscal, partea contestatoare nu a prezentat nici o probă din care ar rezulta afilierea între creditorul SRL „Acvila” şi debitorul SA „Covoare-Ungheni”, iar astfel creanţele înaintate de creditorul menţionat nu pot fi încadrate la rangul de creanțe garantate în baza art. 43 alin. (2) pct. 6) din Legea insolvabilităţii nr.149 din 29 iunie 2012, or, faptul precum că cererea de validare a creanţelor ar avea aceeaşi structură cu cele înaintate de ceilalţi creditori nu demonstrează afilierea invocată şi nici nu se încadrează la prevederile menţionate mai sus.

Colegiul judiciar reiterează că, SRL „Euro Yarns”, deşi contestă tabelul definitiv al creanţelor, nu a prezentat careva probe din care ar rezulta netemeinicia admiterii de către administratorul insolvabilităţii a creanţelor creditorului SRL „Acvila” în tabelul respectiv, rezumându-se la invocarea unor dubii.

Totodată, Colegiul judiciar menţionează că sarcina verificării temeiniciei creanţelor înaintate de creditori revine administratorului insolvabilităţii, iar acesta din urmă nu este obligat de a prezenta instanţei de insolvabilitate întreaga evidenţă contabilă pentru a demonstra diligenţa sa profesională, or, buna-credinţă se prezumă până la proba contrară, iar aceasta nu a fost răsturnată prin careva probe.

Referitor la dubiile invocate, este de menţionat că acestea ar exista atunci când, prin actele autorităţilor publice, s-ar fi constatat lipsa totală a evidenţei contabile a

debitorului. Or, reiesind din decizia asupra cazului de încălcare a legislaţiei fiscale de către SA „Covoare-Ungheni” nr. 773/3570 din 29.11.2024, instanţa de fond a reţinut că, controlul fiscal la debitor a fost efectuat prin metoda verificării totale (ceea ce presupune prezentarea întregii evidenţe contabile prin prisma art. 219 din Codul fiscal) si SA „Covoare-Ungheni” a prezentat în totalitate documentele primare si registrele contabile pentru perioada supusă controlului.

Astfel, instanţa de recurs nu poate reţine că debitorul nu ar deţine evidenţa contabilă si că administratorul insolvabilităţii nu ar fi verificat temeinicia creanţelor înaintate de SRL „Acvila”.

În cererea de recurs, recurentul a menţionat că, SRL „Acvila” nu a prezentat documente justificative privind creanţa pretinsă, argument care va fi respins de Colegiul civil, or, acest creditor a prezentat contractul de împrumut încheiat cu debitorul si actele subsecvente acestuia. Astfel, se atestă că actul juridic menţionat este un document contabil primar, iar ordinul de plată este unul secundar, ambele justificând efectuarea operaţiunilor economice între părţi.

La fel, nu pot fi reţinute argumentele recurentului precum că nu a fost prezentat un calcul detaliat privind datoria pretinsă, or, acesta a fost prezentat de către administratorul insolvabilităţii, mai mult, acest fapt derivă din contractul de împrumut prezentat de creditor. Astfel, luând în considerare că sumele pretinse de creditorul menţionat au fost identificate în evidenţa contabilă a SA „Covoare-Ungheni” si că s-a constatat caracterul complet al evidenţei contabile, instanţa de fond just a concluzionat că nu poate reţine lipsa certitudinii creanţelor analizate.

La caz, instanța de fond întemeiat a reținut că, creanța creditorului SRL„ Acvila” a fost susținută prin documente relevante și suficiente, iar contestatarul nu a probat nici un element care să răstoarne temeinicia creanței, preucm și condițiile legale pentru validarea integrală au fost întrunite.

La fel, recursul nu conține careva probe care să demonstreze că la momentul adoptării hotărârii, valoarea activelor nete ale societății era mai mică decât capitalul social, iar plata dividendelor ar fi dus societatea în stare de insolvabilitate conform art. 46 alin. (6) Legea insolvabilității.

Cu titlu subsidiar, Colegiul civil va reţine concluzia instanţei de prim nivel prin care s-a respins contestaţia înaintată de SRL „Euro Yarns”, validând creanţele creditorului SRL „Acvila” faţă de patrimoniul debitorului SA „Covoare-Ungheni”, şi anume a creanţelor garantate în sumă de 2 853 749,47 lei, or creanţele respective sunt certe, lichide şi exigibile.

Subsecvent, Colegiul civil reţine că la depunerea cererii de recurs, recurentul şi- a expus repetat argumentele invocate în contestaţia asupra tabelului definitiv al creanţelor faţă de patrimoniul debitorului, cărora prima instanţă le-a dat aprecierea cuvenită, iar în opoziţie, recurentul nu a prezentat argumente verosimile şi admisibile în combaterea soluţiei adoptate de prima instanţă.

Astfel, în lipsa unor argumente coerente şi convingătoare, precum şi a unui suport probator de natură să răstoarne soluţia adoptată pe caz, Colegiul conchide că prima instanţă a elucidat pe deplin circumstanţele importante pentru soluţionarea justă a cauzei şi a aplicat corect normele de drept material şi procedural, încheierea fiind legală şi întemeiată.

Ţinând cont de cele constatate mai sus, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord va respinge recursul declarat de avocatul Sorocean Andrian în interesele SRL „Euro Yarns” împotriva încheierii judecătoriei Ungheni din 09 aprilie 2025.

Conform art. 428 alin.(1) Cod de procedură civilă, decizia instanţei de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămîne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei la data emiterii.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curții de Apel Nord, -

D e c i d e :

Respinge recursul declarat de SRL „Euro Yarns” reprezentat de avocatul Sorocean Andrian.

Menține încheierea Judecătoriei Ungheni din 09 aprilie 2025, emisă la contestația înaintată de contestația înaintată de SRL „Euro Yarns” împotriva creanței SRL „Acvila” admise în tabelul definitiv al creanțelor în cauza de insolvabilitate inițiată la cererea introductivă a debitorului SA „Covoare-Ungheni”, privind intentarea procesului de insolvabilitate față de sine.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Preşedintele completului, judecător Radu Holban

Judecători Svetlana Ghercavii

Cristina Prisacari